

***Az Egyesült Királyságnak koherens megközelítésre
van szüksége a külföldi orvosok toborzásához***

British Medical Journal (BMJ 2018; doi: 10.1136/bmj.k2543)

(Published 13 June 2018)

Kulcsszavak: emberi erőforrás, orvosok, munkaerő, munkaerőhiány, Brexit, Nagy-Britannia

Forrás Internet-helye: <https://www.bmj.com/content/361/bmj.k2543>

James Buchan és Anita Charlesworth („The Health Foundation“) vezércikke szerint a brit kormány döntése a külföldi orvosokra érvényes vízumszabályok felülvizsgálatára vonatkozóan, „a józan ész ritka felvillanását” jelzi.

A brit egészségügyben jelenlevő személyzeti problémákért nagymértékben az ellentmondásos politikai célok, ill. az egészségügy országos személyügyi tervezésének és finanszírozásának hiányosságai okolhatók. Ez a külföldi orvosok és más egészségügyi dolgozók toborzásának tartós blokádját eredményezte.

A szerzők szerint már a brit parlament egészségügyi bizottságának a **National Health Service (NHS)** személyügyi tervezésére vonatkozó tíz évvel ezelőtti jelentése is a „tervezés katasztrofális kudarcát” emlegette, amely részben a belföldi orvosképzés és az aktív nemzetközi munkaerő-toborzás összehangolatlanságának volt tulajdonítható. A jelentés szerzői akkor azt javasolták, hogy az egészségügy minisztérium a nemzetközi munkaerő-toborzás korrektsége és konzisztenciája biztosítása érdekében működjön együtt hatékonyabban más reszortokkal, elsősorban a belügyminisztériummal.

Buchan és Charlesworth szerint mindezek ellenére alig változott valami. Elhangzanak ugyan teljesen fellengzős kijelentések arra vonatkozóan, hogy Nagy-Britannia „önellátóvá” válhat az orvos- és ápolóképzés területén, ám ennek belátható időn belüli megvalósíthatóságában igencsak kételkedhetünk, mivel az NHS hazai személyi állományának előregedése és a munkaerő megtartásának indikátorai alig javultak.

A szerzők diagnózisa szerint nincs általános kormánypolitika és nincs nyilvános terv az orvosok és ápolók önerőből történő biztosítására vonatkozóan és ennek semmi közvetlen valószínűsége nem látszik.

Az egészségügyi minisztérium, a belügyminisztérium, a szabályozásban résztvevő hatóságok, a munkaadók részvételével kidolgozandó közös stratégiai megközelítésre lenne szükség az egészségügyi személyzet nemzetközi toborzására vonatkozóan, amely szervesen beágyazódik az egészségügy nemzeti személyügyi tervezésébe.